

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4705/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Влада Крстић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Основни суд у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 202/21 од 25.02.2021. године, у седници од 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 202/21 од 25.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу Прр1. 11/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади имовинску штету због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Бујановцу И 3238/10, и то на име главног дуга 459.889,70 динара и на име трошкова парничног поступка 23.545,00 динара, све са законском затезном каматом од 29.03.2006. године до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гжрр 202/21 од 25.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке у односу на досуђени износ главног дуга, и законску затезну камату на досуђене износе почев од 01.08.2019. године до исплате, и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке који се односи на почетак тока досуђене законске затезне камате, тако што се одбија захтев тужиоца да му тужена на досуђени износ главног дуга исплати законску затезну камату почев од 29.03.2006. године закључно са 31.07.2019. године.

Против другостепене пресуде у ставу другом изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба за накнаду материјалне штете поднета је суду 01.08.2019. године, а ревизија је изјављена са позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, и односи се на став други изреке другостепене пресуде којим је преиначена првостепена пресуда у делу који се односи на законску затезну камату.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Будући да у овој парници законска затезна камата није чинила главни захтев, из цитиране одредбе произилази да је ревизија недозвољена.

Није од значаја то што је побијаним делом другостепене пресуде првостепена пресуда преиначена у односу на законску затезну камату, јер се не ради о случају из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, будући да се преиначење односи на законску затезну камату као споредно тражење.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић